

BŁAZNOWAĆ (27) *vb impf*

oba a oraz o jasne (w tym w pierwszym a 2 r. błędne znakowanie).

inf błaznować (6). ◇ *praes* 1 sg błaznuję (3). ◇ 3 sg błaznuje (6). ◇ 1 pl błaznujemy (1). ◇ 2 pl błaznujecie (1). ◇ 3 pl błaznują (3). ◇ *praet* 3 sg m błaznował (3). *f* błaznowała (1). ◇ *fut* 3 sg m będziesz błaznował (1). ◇ *imp* 2 sg błaznuj (1). ◇ 3 sg niechaj błaznuje (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

1. *Zachowywać się jak błazen, postępować niepoważnie, nieprzyzwoicie; stroić żarty zwłaszcza nieprzyzwoite; iocari Mącz, Cn; ineptire, mimo subservire, morari Mącz; ludere Cn (15) : RejKup Mv; OrzRozm R; Ineptio, Błaznuję nietráfnie łobie poczynam Mącz 169c, 174a, 221d, 233b; A wždy mi tego nie gań/ co czáfem błaznuie/ Mądry ktory w tey mierze czuynie poštěpuie. Prot C4; KochFr 131; KochSz C3; KochPieś 23.*

błaznować komu: Nagrobek Gąłce. IVż nam/ Gąłká nieboże/ nie będziez błaznował KochFr 130.

błaznować z kim: Chceszły to odnas przymować My łtobą niechczyem błaznować. RejKup G.

Zwrot: »k stołu błaznować«: A mnie więc/ który k łtołunie vmiém błaznować/ [...] Potrzebá kłofy zbiérác/ niechćli náuki Vczyć łye łobie trudný dla obroczný łztuki. KochMarsz 154.

Szereg: »błaznować, żartować« (2): Pánowie/ á błaznuiećie? Czy ták s námi żártuiećie? MWilkHist D2; Nierádzi my błaznuieemy Ani z ludźmi żártuieemy, MWilkHist D2.

2. *Udawać, zwodzić* (4) : RejKup v2; OChus iż rad błaznował nie dał mu nikt wiary PaprPan O3.

błaznować kim, czym (2): RejWiz 27v; A wždyć przedłię iábluźká łmákuią/ A thák tobą miłternie błaznuią/ Ze prze kęs tey doczeńey łwey woley/ Nie baczyłz nic w iákies niewoley. RejPos Bv. Cf Szereg.

Szereg: »błaznować i zwodzić«: Lepiey ia nieboraczkę znam táfmy rołkofzy/ Y iáko łie tá Kłieni táf z nimi kokofzy. Iáko łwiáfem błaznuie y iáko gi zwodzi RejWiz 27v.

3. *Wyśmiewać się, szydzić, drwić z kogoś; insultare, ludos facere Mącz* (7) : Sumnienie iuż kywa namię. Palczem na czie vkazuie Czart łię łmieiać czos błaznuie. Pleban mnima by łię łniego łmyał. RejKup Iv; Ludos facere, Błaznować/ Náłmiewać łie z kogo. Mącz 198d, 365c.

błaznować z kogo, czego (4): March¹ A4v; Iezli tego miłuielz/ kto ćie niemiłuiie/ ty łwą miłofć tráfciłz/ á on łćiebye błaznuie. March³ V5; RejJóz F; Boday wieć drugi ras włtala A łpaczyorkow błaznowala. RejKup 16.

4. *Zachowywać się jak człowiek obłąkany* (1) : Vchodząc łmierć Brutus/ vczynił łie łzalonym/ błaznował krolowi chodząc s kijem iáko błazen BielKron 105v.

Synonimy: 1. *zwodzić*; 2. *nagrawać, naigrawać, naśmiewać się*; 3. *kunztować, łmieszyć, łrafnować, żartować*; 4. *szaleć*.

Formacje pochodne cf BŁAŻNIC.

Cf **BŁAZNOWANIE**